

HISZEKEGY

Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek Teremtőjében. És Jézus Krisztusban, az ő egyszülött Fiában, a mi Urukban; aki fogantatott Szentlélektől, született Szűz Máriától; szenvedett Poncius Pilátus alatt; megfeszítették, meghalt és eltemették. Alászállt a poklokra, harmadnapon feltámadt a halottak közül; fölment a mennybe, ott ül a mindenható Atyaisten jobbján; onnan jön el ítélni élőket és holtakat. Hiszek Szentlélekben. Hiszem a katolikus Anyaszentegyházat; a szentek közösségét, a bűnök bocsánatát, a test feltámadását és az örök életet. Ámen.

FOHÁSZ PAPI ÉS SZERZETESI HIVATÁSOKÉRT

Isten Fia, Téged az Atya minden idők minden emberéhez küldött a Föld minden részére! Téged kérünk Mária által, a Te Édesanyád és a mi Édesanyánk által: ne engedd, hogy Egyházad hiányt szenvedjen hivatásokban, különösen ne hiányozzanak azok, akik egészen a Te Országodért szentelik magukat. Jézus, Te vagy az ember egyetlen Megváltója! Testvéreinkért imádkozunk hozzád, akik igent mondtak Neked a papságra, a megszentelt életre, vagy a misszióra szóló hívásodra. Add, hogy életük napról napra megújuljon, és élő Evangéliummá váljanak. Irgalmas és szent Uruk, küldj szüntelenül új munkásokat Országod aratásába! Segítsd azokat, akiket arra hívsz, hogy napjainkban kövessenek Téged! Engedd, hogy akik arcodat szemlélik, örömmel válaszoljanak a csodálatos küldetésre, amelyet rájuk bízál, néped és valamennyi ember javára. Istenünk, aki az Atyával és a Szentlélekkel élsz és uralkodol, most és mindörökké. Ámen.

HIRDETÉSEK

- ☞ Mai szentmisénket Horváth Anna és gyermekei kérésére Horváth Fülöp és Melánia lelkiüdvéért ajánljuk fel.
- ☞ Technikai okok miatt a vasárnapi adományokok részleteit 3 hét múlva közöljük az értesítőben. Megétésüket köszönjük.
- ☞ Az 1956-os Forradalom 53. évfordulójára rendezett megemlékezés-sorozat a következő helyszíneken és időpontokban fog zajlani:
Október 25-én, du. 3 órakor emlékezés a Maple Island-i emlékműnél,
du. 5 órától ünnepi műsor a Magyar Házban.
November 1-én, du. 2.30 – kor koszorúzás a beechwoodi temetőben,
du. 4 órától ünnepi szentmise az áldozatok emlékére.
- ☞ November 8-án ismét felveheti az idei rendelése alapján a töltöttkáposztát (\$2/darab) a szentmise után. Kérjük ezt az igényét jelezze október 31-ig Novák Jutkánál a 613.735.1834 számon.
- ☞ Szentmisénk után mindenkit szeretettel várunk kávéra, süteményre a templomunk alatti teremben.

További hirdetések Feszty Katalinnak a 613.435.7347 számon vagy emailben (ottawakatolikuskozosseg@hotmail.com) lehet elküldeni.

Az Ottawai Magyar Katolikus Közösség Értesítője

2009. október 25.– ÉVKÖZI 30. VASÁRNAP – 1005 szám

Lelkipásztor: Rev. ANDROVICH TAMÁS (Tel: 514-387-9503)

St. Elizabeth Church 1303 Leaside, Ottawa

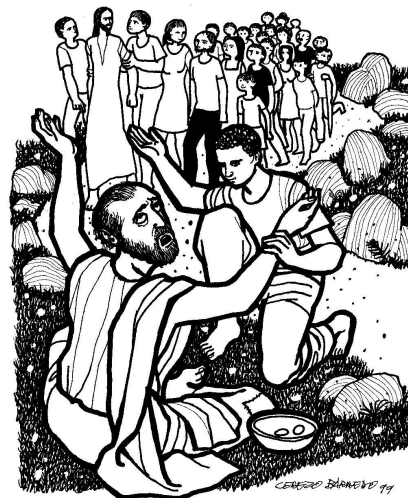
VASÁRNAPI MISEREND

November 1	November 8	November 15	November 22
16:00	12:30	12:30	12:30

A KÉTNYELVŰ SZENTMISE rendjét a Hozsanna 14. oldalától lehet követni.

A SZENTMISE ÉNEKRENDJE

Bevonulásra:	257	Örvendezzünk, jertek
Felajánlásra:	152	Ó Jézus emlékezni rád,
Áldozásra:	123	Most lett a kenyér
Befejezésre:	306	Magyar Himnusz
Kivonulásra:	189	Nyújtsd ki mennyből, ó szent Anyánk,

Zsoltár
Hatalmas dolgot művelt az Úr velünk,
azért szívű ujjongunk.

ALLELUIA
Üdvözítőnk, Jézus Krisztus gyött a
halálon, és az evangéliumban
fölragyogtatta az örök életet.

A szentmise olvasmányai
Jer 31, 7-9;
Zsid 5, 1-6;
Mk 10, 46-52

„Sírva jön népem, van köztük vak és sánta, irgalommal hozom őket vissza”

Az Ottawai Magyar Katolikus Közösség weboldala
<http://ottawaimagyarkatolikus.yolasite.com> vagy www.omkk.tk

Korunk ideológiája: a technika abszolutizmusa

A Caritas in veritate helyzetelemzése és útmutatása

Korunk leginkább meghatározó új vonása a globalizáció, vagyis a világméretű kölcsönös függések sokasodása. A globalizáció korának is megvan a maga vezető ideológiája: a technika abszolutizmusa, a fejlődését szolgáló eme fontos eszköz részleges és torz szemlélete. A Caritas in veritate enciklikában XVI. Benedek nemcsak ennek veszélyeire figyelmeztet világos helyzetelemzésével, hanem a keresztény humanizmus hangsúlyozásával az ellenszerre is rámutat.

A technika nagyon is emberi jelenség, amelynek segítségével az ember az anyagot uralja, csökkenti az őt fenyegető veszélyeket, fáradságot takarít meg, és javítja életkörülményeit. Alapvetően az emberi munka hivatását valósítja meg: művelni és gondozni a teremtett világot. A technika az ember önállóságának és szabadságának gyümölcse, de mint minden emberi dologgal, ezzel is vissza lehet élni.

A technika varázsa, az általa biztosított lehetőségek a modern embert némileg önelégültté tették. Így abban a téves meggyőződésben él, hogy saját magának, életének és a társadalomnak ő az egyedüli alkotója. Következésképpen nemhogy nem érzi szükségét Istennek, de egyenesen úgy gondolja, hogy a történelemben jelen lévő rosszat is képes pusztán a maga erejéből, technikai eszközökkel megszüntetni. Ez a technikai szemléletmód az emberi cselekvést az erkölcsi jellegű megfontolásoktól is függetleníteni kívánja: számára az az igaz, ami lehetséges. Nem számol azonban egy alapvető körülménnyel, mégpedig az áteredő bűn következményeivel. Ami pedig hosszú távon már eddig is olyan gazdasági, társadalmi és politikai rendszereket eredményezett, amelyek lábbal tiporták a személyek és a közösségek szabadságát, s éppen ezért nem voltak képesek biztosítani azt az igazságosságot, amit ígértek.

A technokrata szemlélet több területen is tévutakra vezetett. Ebben a megközelítésben a népek fejlődése pusztán gazdasági-pénzügyi intézkedések, intézményi reformok kérdése, a béke pedig kormányközi megállapodásoké és nemzetközi segélyeké. Mindez fontos és szükséges, de nem elég. A fejlődéshez és a békéhez mindenekelőtt egyenes emberekre van szükség, akikben a szakmai felkészültséghez erkölcsi következetesség társul, és akik a közjót tekintik cselekvésük vezérfonalának.

A mai világ életének a média, jól-rosszul oly mértékben szerves részét képezi, hogy abszurd annak semlegességéről beszélni, illetve függetleníteni az erkölcsiségtől. A média szigorúan technikai természetét hangsúlyozó vélemények a valóságban gyakran a gazdasági érdekeknek és a piacok feletti ellenőrzésnek való alávetettségét segítik elő, és meghatározott ideológiai és politikai jellegű kulturális modellek terjesztését célzó törekvéseket szolgálnak. A média csak akkor mozdítja elő a szabadságot, a fejlődést, a demokráciát, ha egy helyesen értelmezett emberképből indul ki, ha tekintettel van az ember és a népek méltóságára, ha az igazság és a közjó szolgálatába állítja.

Az anyagi fejlettséghez számos esetben lelki elidegenedés társul. A technikai szemlélet hajlamos az ember belső életének problémáit a pusztán pszichológiai, neurológiai vonatkozások alapján kezelni. A téves lélekfelfogás az ember énjét tévesen a pszichével azonosítja, a lelki egészséget pedig az érzelmi jóléttel. Pedig az elmaradottság és a lepusztultság számos esetben elsősorban lelki okokra vezethető vissza. Az igazi emberi fejlődéshez ezek megoldására is szükség van. A technika abszolutizmusa azonban hajlamos képtelenné tenni mindannak

felfogására, ami pusztán az anyaggal nem magyarázható. Meg kell tudni haladni az emberi események materialista szemléletét, mert a megismerés sohasem pusztán anyagi folyamat. Az ember és a népek hiteles fejlődéséhez nem utolsó sorban lelki fejlődésre van szükség.

A természethez való viszony is megszenvedti a technikai szemlélet egyoldalúságát, mert a természeti környezetet pusztán anyagnak veszi, amivel az ember tetszése szerint bánhat. Ez a leegyszerűsített szemlélet oda vezet, hogy nemcsak a környezettel szemben, de magával az emberi természettel szemben is erőszakot alkalmaznak. A környezettel való bánásmód ugyanis kihat az ember saját magával való viszonyára, amit főleg a hedonizmusra és konzumizmusra hajló nyugati életstílus bizonyít. Miként a szolidaritás és a társadalmi együttélés sérülése károkoz az természetre, ugyanúgy a környezetkárosítás is negatív kihatással bír a társadalmi kapcsolatokra. Ezzel szemben a természetet – mint Isten minden embernek szóló ajándékát – felelősséggel kell kezelni: tekintettel a szegényekre és a következő generációkra. A természeti erőforrások az ember jogos szükségleteinek kielégítésére vannak, de csakis a teremtett világ benső egyensúlyának tiszteletben tartása mellett használhatók fel.

A környezetvédelem kérdése összefügg a társadalom összességének erkölcsiségével. Hogyan tudnák az emberek tisztelni a környezetet, ha saját magukat sem tisztelik: nem tartják tiszteletben a természetes élethez és halálhoz való jogot, mesterségesé teszik a fogamzást, a terhességet és a születést, embriókat áldoznak fel a kísérletek során. Az ember tisztelete és a környezet tisztelete együtt jár. Súlyos ellentmondása a mai mentalitásnak, hogy e kettőt különválasztja, mert ez lealacsonyítja az embert, feldúlja a természetet és károsítja a társadalmat is.

Nem véletlen, hogy az ember erkölcsi felelőssége és a technikai abszolutizmus közötti kulturális összecsapás legfőbb színtere napjainkban a bioetika. Alapkérdése, hogy az ember önmaga terméke, vagy pedig Istentől függ. A tudományos eredmények és az ezzel járó nagyobb technikai lehetőségek látszólag választás elé állítanak a transzcendensre nyitott, illetve az immanensbe bezárkózó értelem között. A pusztán technikai racionalitás azonban irracionálisnak bizonyul, hiszen például a transzcendens nélkül nehezen tudja megmagyarázni a lét kialakulását, illetve a pusztán véletlenre építve az értelem létrejöttét. A hit és az értelem ebben a helyzetben is segíti egymást: csakis együtt menthetik meg az embert. A pusztán technikai cselekvés, a hit nélküli értelem saját mindenhatóságának illúziójába vész. Az értelmet nélkülöző hit pedig az emberek konkrét életétől idegenedik el.

A technika etikus használatára történő nevelés sürgető feladat tehát, mert az ideológiává lett technikától a szabadságot csak az képes megvédeni, ha az ember – ellenállva a csábításnak – erkölcsi felelőssége tudatában használja azt.

A technika abszolutizmusának ellenszerét XVI. Benedek a keresztény humanizmusban látja, amit a szeretet éltet, és amely hagyja, hogy az igazság vezesse. A hívő tudja, hogy mind a szeretet, mind az igazság Isten ajándéka, és csak akkor leszünk képesek új eszmék és egy teljes értékű humanizmus előmozdítására, ha tudatosítjuk, hogy egyénileg és közösségileg Isten családjához tartozunk. Csak az Abszolút felé nyitott humanizmus képes olyan társadalmi együttélést biztosítani, ami kiszabadítja az embert az aktuális divatok fogságából. Az Isten iránti nyitottság egyúttal az embertársak felé való nyitottságot eredményez.